

ACTA DE LA MESA PALMA ACCESSIBLE

Identificació de la sessió

Núm.: 74/2020

Dia: 06 de juliol de 2020

Hora: de 12.15 a 13.55 h

Lloc: vídeo conferència plataforma Teams de Microsoft

Assistents

Angélica Pastor Montero, regidora d'Infraestructures i Accessibilitat

Luis Sureda Díaz, coordinador general d'Infraestructures

Urbano Sánchez-Pastor Dotor, cap de departament d'Infraestructures i Accessibilitat

Gloria Penalva Saá, cap del Servei d'Accessibilitat i Control, i Ocupació de la Via Pública per Obres

Miquel Àngel Mayol Amengual, cap de secció d'Accessibilitat

José Chito Oliveras, tècnic municipal d'accessibilitat universal

Alberto del Álamo, d'Activitats de Gerència d'Urbanisme

Teresa Berastáin, de Llicències d'obres de Gerència d'Urbanisme

José Antonio Pérez Reyes, de l'IMAS

Alfredo Arias Berenguer, del Col·legi Oficial de Pèrits i Enginyers Tècnics Industrials dels Illes Balears (COEIB)

Magdalena Vanrell, d'ASPAS

Ricardo Sevillano, d'ASPROM i UNAC

Alessandro Marinelli, de PREDIF i ASPAYM

Ordre del dia

1. Aprovar l'acta núm. 73, de la sessió anterior, de dia 24 de febrer de 2020.
2. Reiterar al departament d'Activitats recollir a la nova Ordenança Municipal d'Activitats la possibilitat de cambra higiènica única accessible.
3. Platges accessibles i propostes d'actuació enfront al COVID19.
4. Inconvenients durant l'estat d'alarma i propostes per a la nova normalitat.
5. Precs i preguntes.

Desenvolupament de la sessió

La Sra. Penalva obri la sessió excusant la demora de la Sra. Pastor i el Sr. Sureda, de camí donis de Cort.

1. Aprovar l'acta núm. 72, de la sessió anterior, de dia 27 de gener de 2020

El Sr. Chito explica que, per temes relacionats amb el COVID, l'acta anterior està pendent de signar i enviar.

2. Assistència de representant d'Activitats per a informar sobre la modificació de l'Ordenança municipal d'activitats

La Sra. Pastor pregunta per l'estat d'aquesta petició de recollir a la nova Ordenança Municipal d'Activitats la possibilitat de cambra higiènica única accessible. El Sr. del Álamo explica que estan amb la redacció de la modificació de l'ordenança i confirma que hi ha una petició perquè locals petits puguin disposar d'un sol bany (mixt accessible) en comptes de dos com fins ara.

El Sr. Chito pregunta si hi ha dates per poder fer ús de l'ordenança. El Sr. del Álamo respon que no creu que de temps per a finals d'aquest any, que els encantaria tenir-la però no arribaran a temps per una sèrie de problemes i diversos canvis, però que intentaran que estigui a primers del proper any (2021).

La Sra. Penalva pregunta al Sr. del Álamo si podríem tenir un esborrany per anar mirant temes d'accessibilitat. El Sr. del Álamo respon que quan ho tinguin ho passarà.

El Sr. Chito diu que si, encara que aquesta nova ordenança es vagi a aprovar, les peticions de noves llicències -per a locals petits- no podran aplicar aquestes condicions. El Sr. del Álamo respon que de moment seguim igual (dos banys), que quan tinguin la modificació feta no hi haurà cap problema.

El Sr. Arias pregunta per l'esborrany o guió per poder començar a treballar, ja que sense un guió el desenvolupament possiblement sigui lent, i pregunta si tenen alguna idea, o alguna cosa orientatiu, o que tipus de locals van a ser, quants m² de superfície màxima,... El Sr. del Álamo contesta que el que s'està estudiant i s'està proposant són locals de fins a un aforament de 25 persones.

El Sr. Chito pregunta que com es tradueix això en m². El Sr. del Álamo respon que depèn, que és una persona per metre i mitjà de sala, que el local pot tenir magatzem, "confinador" o barra enorme, però que en metres de sala és una persona cada metre i mitjà.

El Sr. Chito exposa que la petició és per a locals de menys de 100 m² de superfície útil.

El Sr. del Álamo respon que per un aforament màxim de 25 persones, que es treballa en aquesta línia. I després si cal canviar-ho ja es veurà, que una mica el que s'ha estat estudiant en altres normatives d'altres ciutats que segueixen aquesta línia.

El Sr. Arias diu que a l'Ajuntament de Palma, una activitat ha de disposar com a mínim de 50 m² per poder ser activitat, amb la qual cosa, amb 25 m² ja tens 25 persones. El Sr. del Álamo respon que això no és així, que 50 m² només són bars del centre històric, en la resta de Palma el mínim són 35 m² de superfície construïda, no de superfície útil de públic.

La Sra. Pastor pregunta que existint la Llei d'Activitats i la Llei d'Accessibilitat Universal, per què necessitem la modificació de l'ordenança per demanar això (un bany mixt accessible) en els projectes. El Sr. del Álamo respon que en els projectes demanen que tota activitat sigui accessible; que abans de la Llei d'Accessibilitat Universal, amb el reglament anterior, hi havia una sèrie d'exempcions que adjudicava o denegava la Conselleria, però que tota activitat ha de ser accessible. A dia d'avui aquest reglament no existeix i es va pel Codi Tècnic.

El tema pel qual s'està modificant l'activitat no és per barreres arquitectòniques, és per un altre tema, l'ordenança s'està modificant per modificar condicions de l'activitat, no per modificar condicions d'accessibilitat.

La Sra. Pastor diu que el que entén és que ja s'ha de tenir l'obligació, per part de les persones que presenten un projecte d'alguna activitat, que les instal·lacions compleixen amb el que recull la Llei d'Accessibilitat Universal. Que nosaltres no podem estar condicionats a la modificació de l'ordenança, que el que necessitem és que quan es presenti el projecte de l'activitat i la declaració responsable, els nostres zeladors vagin i comprovin que hi ha un bany únic mixt i accessible. El Sr. del Álamo respon que a dia d'avui el bany ha de ser accessible sí o sí. La modificació de l'ordenança és para, en comptes de demanar dos banys (separats per sexes), demanar només un, és a dir, reduir el nombre de banys, no llevar el bany accessible. Nosaltres estem fent inspeccions en locals i s'estan sancionant activitats que incompleixen barreres arquitectòniques. A dia d'avui s'ha de complir, no és una cosa nova que s'hagi de complir a partir de la modificació.

El Sr. Sevillano pregunta quants zeladores són els que s'encarreguen de les tasques d'inspecció. El Sr. del Álamo respon que els zeladors d'obra no controlen, que actuen a través de denúncia, que o bé van ells o envien a la patrulla verda.

El Sr. Sevillano afegeix que hauria d'haver-hi un grup de persones dedicades a controlar tot l'accessibilitat en els locals, que no pot ser esperar al fet que denunciïn. El Sr. del Álamo li contesta que quan es presenta la documentació de l'activitat es comprova que estigui bé, que una altra cosa és el que passa en la realitat.

El Sr. Sevillano insisteix que "algú" pot presentar la documentació correcta, com tot accessible, i que després no sigui així, que s'hauria d'anar a comprovar. Que ell a anar en cadira de rodes, com uns altres, viu aquesta inaccessibilitat, per la qual cosa recalca que, encara que la documentació sigui correcta, hauria d'anar comprovar-se un local cada dia. El Sr. del Álamo explica que una vegada presentada la documentació es pot començar l'activitat. Que a l'any es presenten de 400 a 500 activitats i que no es poden revisar totes, que l'única forma de fer això és a través de campanyes. Que la revisió *in situ* es pot fer, però cal disposar de mitjans i cal preparar-les.

La Sra. Pastor proposa al Sr. del Álamo preparar una campanya conjunta amb Gerència, que surti des de la Mesa d'accessibilitat, per el tema de les inspeccions i posar-la en marca abans

de final d'any. El Sr. del Álamo diu que sí, que es podria sol·licitar a Gerència preparar la campanya conjunta sobre aquest tema.

El Sr. Sánchez-Pastor recapitula a l'origen de la petició/proposta de càmera única (un sol bany mixt accessible), explicant que venia donada perquè una sèrie de locals que per sota d'una determinada dimensió o per sobre d'una determinada afecció, es permetia que el local quedés inaccessible. El Sr. Árias ratifica l'exposició del Sr. Sánchez-Pastor. Aquesta reducció (de nombre de banys) pretenia facilitar la viabilitat dels negocis reduint el consum de superfície perquè, d'una manera immediata, els petits locals no poguessin beneficiar-se d'aquesta exempció.

El Sr. Sánchez-Pastor explica que fa aquesta matisació per centrar quin era la petició de la Mesa. D'una banda es pretén posar-ho fàcil al sector del comerç, i per un altre el que no té sentit és fer un només bany mixt accessible al que no es pugui tenir accés per manca d'accessibilitat.

Es dirigeix al Sr. del Álamo preguntant si entén l'enfocament del tema plantejat, i que es vol verificar què és el que deu el que ha de reflectir l'ordenança que plantegi Gerència.

Hi havia un altre plantejament – afegeix el Sr. Sánchez-Pastor -, pel que sembla excessiu, i que es va posar en la Mesa per analitzar però no es va discutir suficientment i que està per valorar, que és el que si s'admet aquesta càmera única (un sol bany mixt accessible) s'hauria de computar la superfície de terrassa exterior, en la qual es demanava, d'altra banda, que hi hagués una part de mobiliari i espai seguint criteris d'accessibilitat. Totes les disposicions haurien d'anar vinculades quan s'autoritza una terrassa exterior (en via pública).

El Sr. Sánchez-Pastor sol·licita al Sr. Chito rescatar la documentació on es plantegen les terrasses amb part mobiliari accessible i la seva disposició per remetre-ho de nou a Gerència.

El Sr. del Álamo explica que en referència a aquest tema hi ha un “xoc”, i és que les terrasses es porten des de Govern Interior que té la seva pròpia ordenança d'ocupació de via pública. Aclareix que els locals a partir de 100 persones han de tenir dues condicions per cada sexe, però el problema ve quan presenten la llicència per a un local de 70 persones, i que després autoritzen una terrassa on se sumen 50 persones més, però per a aquesta autorització no es contempla el nombre de banys i no incrementen. Posa d'exemple el Bar Bosch, que és un local petit amb condicions suficients per a l'aforament interior; una vegada que un altre departament autoritza la terrassa sense mirar condicions, Gerència es troba amb un problema pel qual no té competència. Afegeix que quan es va modificar l'ordenança d'ocupació de via pública, van intentar que tinguessin en compte que l'increment d'aforament (per terrasses) ha d'anar acompanyat de l'increment de condicions del local, o que les terrasses han d'anar acompanyades de mesures d'accessibilitat.

Resumeix que les terrasses no les poden controlar perquè no les autoritza Gerència.

La Sra. Pastor exposa que les terrasses s'autoritzen en funció de si els locals tenen o no llicència d'activitat. El Sr. del Álamo insisteix que l'ocupació de terrasses no les autoritzen ells, que no són de Gerència, i que no saben què locals tenen terrasses o no, ni saben les condicions d'autorització d'aquestes.

La Sra. Pastor diu que Govern Interior té un programa on estan totes les terrasses autoritzades, que policia té accés a aquest programa i que activitats hauria de tenir accés. El Sr. del Álamo respon que no, i que les llicències d'ocupació de via pública són a posteriori.

El Sr. Sevillano comenta que es una reunió es va parlar de deixar construir rampes d'accés en les voreres perquè les persones amb discapacitat poguessin entrar als portals d'habitatges, i pregunta com va quedar aquest assumpte, perquè coneix a persones que tenen aquesta dificultat d'accés. La Sra. Pastor respon que des d'Infraestructures s'està treballant en això, que en uns dies s'informarà a la Mesa de la situació, i que interessa que es doni a conèixer què persones ho necessiten perquè solucionar aquests problemes és un dels seus objectius com a regidora. Afegeix que des de l'oficina Palma Accessible, la Sra. Penalva i el Sr. Mayol estan treballant en això.

El Sr. del Álamo esmenta que des que va sortir l'última Llei d'Accessibilitat, el fet de no disposar d'un reglament els causa moltes dificultats a l'hora de donar llicències. Pregunta que si hi ha alguna manera de pressionar perquè es desenvolupi aquest reglament.

El Sr. Árias exposa que la petició de poder disposar d'un sol bany mixt accessible en locals de menys de 100 m² és d'abans de la Llei 8/2017, que són ja quatre anys, juntament amb el Sr. Matías Bosch, amb el tema de les càmeres úniques a l'Ajuntament de Palma, i demana una mica més d'agilitat.

La Sra. Pastor pregunta sobre un altre tema per si depèn del Sr. del Álamo, i és sobre els guals permanents que tenen a veure amb activitats, com per exemple tallers mecànics, que des de la Mesa d'accessibilitat es va fer una petició a activitats perquè el seu horari fos laboral, i d'aquesta manera es pugui ocupar aquest espai com a aparcament convencional, o per PMR, durant l'horari de tancament de l'activitat. Pregunta si des de Gerència es pot gestionar, o entraria dins de la modificació de l'ordenança.

El Sr. del Álamo respon que els horaris que regula l'ordenança de circulació són les activitats que poden tenir gual permanent o gual laboral. Destaca que ara, en els últims dos anys, es mira més, i que únicament es dona horari permanent a dues activitats, a tallers amb més de deu vehicles, o a servei de grues 24 hores. Que desconeix el motiu pel qual abans es donava a tot horari permanent; i que reben moltes queixes de persones preguntant per què no poden tenir gual permanent.

La Sra. Pastor recalca que hi ha locals com a oficines o magatzems que disposen de gual permanent.

El Sr. del Álamo respon totes aquestes estan limitades a l'horari laboral, i el que ocorre és que o són llicències antigues, o que hagin tancat l'activitat i no han comunicat la baixa, o que les hagi donat mobilitat.

La Sra. Pastor pregunta si es pot fer alguna inspecció per zones.

El Sr. del Álamo respon que ja se sap com està el tema de les campanyes, i que qualsevol cosa que es pretengui fer suposa un “daltabaix”. Que igualment es compta amb la patrulla verda per a aquest tipus d'inspeccions.

La Sra. Pastor proposa planificar una campanya amb mobilitat i la patrulla verda per fer aquestes inspeccions.

La Sra. Penalva afegeix que podrien tenir un llistat des del departament tributari els que no han pagat aquest gual que són els que es poden atallar primer, i veure si aquesta activitat segueix activa o no. El Sr. del Álamo diu que normalment, quan no paguen, des de tributs els busquen i si no els troben donen de baixa molts guals. I referent a les campanyes es poden plantejar, encara que al cap de l'any es plantegen moltes, i s'arribaran a les quals es pugui. La policia i patrulla verda estan plantejant altres campanyes.

La Sra. Pastor pregunta al Sr. del Álamo quantes inspeccions poden assumir i fer, i quan temps, per cenyir-se a aquesta quantitat en les campanyes, i anar fent cada semestre (per exemple) aquest tant. I sobretot fer les d'activitats, més que la de guals. El Sr. del Álamo respon que per part d'ells cap problema a realitzar campanyes, però que ha d'haver-hi una responsabilitat política de triar prioritats, que s'han de coordinar entre regidories, des de les quals s'estan demanant altres campanyes, i es realitzaran les que triïn com a prioritàries per a l'Ajuntament.

La Sra. Pastor assenyala que una campanya que defensi l'Accessibilitat Universal es mereix una prioritat, que ha preparat altres campanyes i que sap fins a on es pot arribar conjuntament. Que des de la Mesa d'Accessibilitat es farà un escrit i proposta.

El Sr. Chito pregunta al Sr. del Álamo sobre una activitat amb llicència antiga que canvia de titular, i utilitza l'exemple dels “Gelats Italians” d'Avinguda Argentina atès el local era inaccessible, i que ara és un restaurant japonès i segueix sent inaccessible. El Sr. del Álamo respon que hi ha dues maneres; una és quan es munta una activitat nova, que en aquest cas ha de ser accessible. La segona és quan es realitza un traspàs, que para això es demana un certificat tècnic en el qual s'indica que es compleix amb els requisits d'accessibilitat.

També saben que, en general i també en altres temes, una cosa és el que es diu o el que es presenta (sobre paper) i una altra la realitat (el que es fa). El problema és que no poden arribar a tot atès són dos tècnics.

El Sr. Chito pregunta que, en el cas que algú posi una denúncia sobre un local inaccessible, si aquesta gestió/inspecció es tramita ràpid; i que en el cas d'incomplir amb accessibilitat què ocorre. El Sr. del Álamo respon que en aquest cas (el de les denúncies) sí, que es tramiten totes les denúncies i de tot tipus, unes 500 anuals, i a aquestes si que van (visiten), però el procediment no és d'avui per a matí. En el cas d'incomplir amb accessibilitat es pot sancionar (segons llei 8/2017), “*i sancionem nosaltres*”. Des de Gerència es demana que es desenvolupi el reglament de la llei d'accessibilitat perquè doni l'opció que si no arreglen, en cas d'incomplir amb accessibilitat, no sancionar sinó tancar l'activitat. Però com està ara (feta la llei 8/2017) no es pot tancar, solament sancionar.

La Sra. Penalva pregunta que, segons la Llei d'Activitat, si no es compleixen amb totes les prescripcions que s'exigeixen per obrir aquesta activitat es pot tancar. El Sr. del Álamo respon

que el que diu és que si existeix una llei específica sectorial amb règim sancionador que es regeixin per aquesta llei i se sancioni. És per això que es demana el desenvolupament del reglament de la llei d'accessibilitat.

El Sr. Marinelli, al fil de l'exposat pel Sr. Chito, des del col·lectiu al que representa s'ha trobat amb casos greus d'inaccessibilitat en locals amb entrada accessible amb llicències antigues que en reformar i modificar distribució els converteixen en inaccessibles; posa d'exemple l'antic restaurant Rififí, de Joan Miró, que ara és pizzeria, que abans no hi havia graons per accedir i ara hi ha tres. Pregunta si això es mira per part d'activitats.

El Sr. del Álamo respon que sí es mira, el problema ve quan no es demana permís i no donen avís, o que s'hagi demanat a llicència d'obres i que el propi Ajuntament l'hi concedeixi. És per això que s'ha de mirar i estudiar cas per cas. I manifesta que segons com s'interpreti el CTE dóna una sèrie d'exempcions quant a accessibilitat (inviabilitat econòmica,...), i que per això es necessita un reglament.

I en referència al local de Joan Miró és evident, per la qual cosa s'explica, que estan anant contra l'exigut en accessibilitat. El Sr. Sevillano pregunta per què no es fa una inspecció ara a aquest local.

La Sra. Berastain insta al col·lectiu al fet que presentin una denúncia per revisar documentalment l'expedient, perquè si havien demanat llicència d'obra major això es controla. No se sap si van presentar un model simple de declaració responsable, i que no van fer constar el que realment feien.

El Sr. del Álamo afegeix que no poden funcionar sense una denúncia prèvia, que el que es troben són diferents casuístiques; que no es demana permís, que es fan modificacions sense permisos, que presenten un tipus de reforma i es fa una altra,...

Acaba amb el tema dels guals i exposa que és més fàcil preparar campanyes per barriades i tenir fitats els llocs (incloses activitats) per facilitar la labor inspectora.

La Sra. Pastor insta també als components de la Mesa a preparar les incidències que detectin (guals/locals) i les enviïn a accessibilitat.

La Sra. Vanrell manifesta que la discapacitat s'està limitant al tema de les terrasses, i que en aquesta Mesa s'apunta al fet que s'ha d'anar per denúncia a través de les entitats, i que és "pesat", que encara que és una manera, no ha de ser l'única. Entén que pot haver-hi un buit de reglament o ordenança que hauria de regular-se per evitar que ocorri això.

Respecte a les terrasses en via pública, com a component del CERMI, i encara que en la reunió no ha vingut ningú en representació de discapacitat visual, recorda temes d'itineraris (per als vianants accessibles) i els obstacles amb els quals es troben.

La Sra. Pastor, respecte al tema d'anar per denúncies, respon que actualment per la limitació de recursos de l'Ajuntament i la seva falta de mitjans, per ofici no s'arriba abastar, juntament amb els tràmits, el volum d'incompliments. Que les denúncies són una eina, si es concreta, per prioritzar i poder donar exemple a altres activitats si se sanciona (efecte veu); però tampoc s'haurien de posar denúncies "sense fre" perquè no es podrien atendre a totes.

La Sra. Vanrell afegeix que s'ha creat una figura a nivell de Govern, la Direcció general de Drets i Diversitat, que és la que va a vetllar pel compliment d'aquests temes, i és des de la qual s'està treballant en el futur reglament. És on es poden fer arribar aquestes queixes des de la Mesa d'accessibilitat.

El Sr. Árias, en referència al que diu la Sra. Pastor, proposa fer inspeccions conjuntes (Urbanisme/Accessibilitat). Que és cert que no hi ha mitjans per cobrir totes les denúncies, que són arbitràries, però que, aprofitant que no hi ha “discoteques” obertes, si es fa una campanya enfocada a l'accessibilitat en activitats concretes en llocs puntuals de la ciutat, provocaria un efecte anomenada, que pot ser efectiu (perquè la gent es posi les piles).

El Sr. Sevillano proposa com a idea, en els rebuts a l'hora de cobrar impostos afegir un recordatori sobre l'obligació de complir amb l'accessibilitat o s'imposarà una multa.

La Sra. Pastor comunica que ha parlat amb la Sra. Penalva sobre el tema de fer campanya, des de l'Ajuntament i des d'accessibilitat, de conscienciació per al dia de les persones amb discapacitat i en general durant la resta de l'any (per xarxes socials, premsa,...)

El Sr. del Álamo comenta que des de comerç es donaven subvencions per, entre altres coses, adaptar locals (accessibilitat). I afegeix que sobre les campanyes informatives seria el seu reunir-se amb associacions de comerciants (en aquest cas de l'àrea de restauració) i explicar aquests problemes (d'inaccessibilitat) a manera de conscienciació i educació.

Recalca que se li exigeix molt a l'Ajuntament per atorgar llicències, però que cal recordar que aquestes estan signades per un tècnic competent que presenta una sol·licitud dient que aquest local compleix, i després no és així.

Aquest professional té una responsabilitat per la qual no hauria de signar si un local no compleix. I explica que a l'hora d'intentar sancionar a aquests tècnics avisant als col·legis advertint de les persones que fan això, la resposta dels col·legis és que no es van a ficar amb ell. Mancada col·laboració per part dels col·legis.

De tota manera deixa clar que funciona millor la sensibilització que la sanció.

S'acomiada disculpant-se per no estar en altres Meses passades.

3. Platges accessibles i propostes d'actuació enfront al COVID19. Inconvenients durant l'estat d'alarma i propostes per a la nova normalitat.

El Sr. Chito exposa les dificultats a les quals s'enfronten amb el COVID, i que com a persona amb discapacitat i dependent, com a usuari, li faria por anar a la platja i dependre del contacte d'altres persones per a les transferències.

S'està treballant en un protocol que garanteixi la seguretat davant possibles contagis tant en l'assistència com en l'ús d'elements o bany.

El Sr. Marinelli manifesta que ha rebut queixes de persones amb discapacitat per la falta d'assistència en els punts accessibles. Comenta que sanitat els ha passat un protocol de, per exemple, com i amb què desinfectar les ajudes tècniques (cadires amfibies, buguis, croses,...) o el bany després de ser utilitzades; que a dia d'avui s'ha arribat tard (des de l'Ajuntament de palmell) perquè les platges estan obertes i molts usuaris no han pogut gaudir del servei perquè no han estat atesos. Al contrari que altres municipis com Calvià, que en els punts accessibles de platges presten el servei assistit.

Afegeix que ell no té por al COVID, que si es posa la mascareta igual que les persones que presten el servei, que es desinfecten després amb gel hidroalcohòlic, sumat al fet que estan a l'aire lliure i amb altes temperatures, no hi ha tant perill. Que sembla mentida que a hores d'ara l'Ajuntament (que està tan avançat en tantes matèries) li està impedit el bany a les PMR.

La Sra. Pastor i la Sra. Penalva discrepen de l'exposició del Sr. Marinelli. Aquest últim afirma que els socorristes no donen cap tipus d'ajuda a les PMR ni amb els aparells (cadires amfibies, buguis, croses,...) ni deixen utilitzar els banys. Afegeix que es poden utilitzar aquests aparells per compte de l'usuari i acompanyants, però sense l'ajuda del personal.

Té denúncies per escrit d'usuaris en el qual una PMR gairebé cau per l'ajuda de tercers (gent de la platja) que, indignada per la falta del servei, es van oferir. I referent als banys, és molt important l'ús d'ells per part de les persones amb discapacitat per la pròpia discapacitat (incontinència). Les queixes són de Cala Estància, Ciutat Jardí i Ca Pere Antoni.

La Sra. Penalva explica que els socorristes són treballadors d'una empresa, que no admeten aquest risc d'assistir a persones si no és una emergència, i que no se'ls pot obligar.

El Sr. Marinelli manifesta que són socorristes i que és la seva obligació prestar servei d'assistència al bany, amb les mesures de seguretat necessàries. Afegeix que el personal usa mascareta i usen gel hidroalcohòlic abans i després de prestar el servei, i que si un fisioterapeuta pot manipular a un usuari, ho pot fer un socorrista. El Sr. Chito diu que les condicions no són les mateixes (la d'un socorrista i un fisioterapeuta).

El Sr. Marinelli afegeix també que no s'entén que l'Ajuntament habiliti els punts accessibles (les plataformes i passarel·les) a les platges, però que no prestin el servei.

El Sr. Chito reconeix per la seva banda que s'ha arribat tard, però que el motiu és la preocupació i la por al contagi, que Palma no és l'únic municipi d'Espanya que té aquest problema.

El Sr. Marinelli al·lega que el que s'ha de fer és seguir els protocols de sanitat, que expliquen com fer un ús responsable de les coses. Als seus centres de rehabilitació (ASPAYM) ja apliquen aquests protocols i atenen a les persones, el mateix es pot fer a les platges perquè és poca gent la que va al bany. Actualment, a les PMR se'ls està negant el dret al bany.

La Sra. Vanrell recolza l'exposició del Sr. Marinelli, que fent ús dels protocols de seguretat enfront de contagis per contacte directe podria funcionar en el servei assistit en platges, igual que els centres de rehabilitació, residències,... Que les persones que es dediquen a l'atenció a les persones amb discapacitat en moments puntuals com és el bany (en platges), aquí es parla

de drets, per la qual cosa l'empresa ha de tenir un pla de contingència amb les seves mesures de protecció individual, igual que es fa als centres de persones amb discapacitat.

La Sra. Penalva explica que des de l'accessibilitat s'ha intentat "tot", que s'ha exigit obrir tots els punts accessibles de platja i atendre amb cita prèvia, i que s'ha demanat que s'obris el bany (wc) a petició de cada usuari, amb la desinfecció posterior després de cada ús. Que qualsevol queixa que la passin a l'oficina d'accessibilitat per gestionar-la.

El Sr. Marinelli insisteix que hi ha cinc usuaris que han declarat que no se'ls atén ni se'ls deixa usar el bany. Afegeix que el de la cita prèvia és una ximpleria, que on es diu per anar a la platja, i que demanar cita prèvia és retallar drets, que altres persones no ho fan.

La Sra. Pastor explica que el punt de platja accessible no és la platja, és una instal·lació, i té límit d'aforament.

El Sr. Marinelli contesta que si la instal·lació està ocupada que entén que hagi d'esperar, però no entén que si està buida no t'atenguin si no has cridat abans. Recalca que per què s'ha de cridar abans, i que on troba el contacte.

La Sra. Penalva contesta que es va manar una circular amb els telèfons de contacte a les associacions.

La Sra. Vanrell apunta que a la web de l'Ajuntament existeix una secció amb mesures COVID, i proposa afegir a aquesta secció un protocol per a platges.

El Sr. Sánchez-Pastor explica que s'han prestat centenars de serveis a persones amb discapacitat, que el de la cita prèvia no és pel COVID, que sempre ha existit. També exposa que a mesura que s'ha anat necessitant, s'han anat ampliant les zones d'estada (zona accessible d'ombra en platges). I referent als telèfons, igual que busquem els telèfons de l'hospital de referència o els pacs, s'han de buscar els telèfons d'interès per a aquest tipus de serveis. Afegeix també que acaba de consultar telefònicament amb sanitat, i sanitat no ha fet cap protocol específic de platges/banyo accessible. L'única cosa que ha fet és transcriure l'acord de govern de les illes balears del 19/6/2020, i són qüestions genèriques per a tots els usuaris, sense diferenciar (amb o sense discapacitat).

El Sr. Sánchez-Pastor continua dient que s'estava posant en qüestió l'actitud dels treballadors d'assistència al bany (socorristes), els quals han prestat el servei durant molts anys d'una manera correcta, i per les quals s'han rebut moltíssimes felicitacions per part dels usuaris. Accentua que aquests treballadors (segons els estatuts del treballador), igual que uns altres, si consideren en risc, ho notifiquen al seu servei de prevenció, i aquest servei és el que ha dictat que aquest risc (el COVID) no es pot evitar i no és assumible. Per això estem on estem, i no és una discriminació voluntària.

El Sr. Marinelli diu que caldria buscar alguna mesura o protocol per prestar aquest servei.

La Sra. Pastor diu que es recolliran les queixes sobre aquest tema i que es traslladaran a sanitat, per veure si es pot avançar i millorar en l'atenció al servei que es presta.

La Sra. Vanrell posa de manifest que l'ús de mascaretes va a resultar un problema de comunicació i d'accés a la informació per a les persones sordes. Que existeixen mascaretes amb una part transparent que facilita la lectura labial, però des de la fundació ASPES han descartat aquesta opció/uso; d'una banda va en contra dels criteris sanitaris exigits i no serveixen com a part de l'EPI, i per un altre no sembla que faciliti la comprensió del missatge per baixar també els decibels del missatge. Es pot arribar a sentir però no entendre.

Proposa que les persones que atenguin a usuaris amb discapacitat auditiva no usin mascaretes, sinó que guardin la distància de seguretat i/o que usin pantalla de protecció, o que usin mascareta i apolllo amb recursos visuals.

Afegeix que hi ha molta informació i molt canviant, però no està en lectura fàcil. També existeixen molts telèfons d'informació.

Es necessita accés a la informació a les pàgines web dels centres de serveis socials, i que aquesta sigui de fàcil lectura, també l'opció del missatge escrit (wassap). Insta al Sr. Chito a revisar aquests directoris.

Acaba reivindicant la necessitat de les noves tecnologies (bucles magnètics, subtitulació,...) en vídeos o videoconferències, aules i mostradors d'informació, i que qualsevol tipus d'informació es divulgui seguint criteris d'accessibilitat.

5. Precs i preguntes.

El Sr. Marinelli demana 2 places de pàrquing al centre de rehabilitació (atesa la influència d'usuaris), des de mobilitat només els han donat una.

I, atès que no hi ha més assumptes per a tractar, la Sra. Pastor dona per finalitzada la va reunir.

El secretari

Vist i plau

La regidora de l'Àrea d'Infraestructures i Accessibilitat

José Chito Oliveras

Angélica Pastor Montero